

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5C/100/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207491
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2018:5913207491.12

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobkyne: R. L., nar.XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, spol. s r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpenému: WERNER & CO s.r.o., IČO: 36869643, so sídlom Stromová 54/A, 831 01 Bratislava, v spotrebiteľskom spore o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný vydať žalobkyni zo zmluvy o úvere č.5580522 zo dňa 30.04.2008 bezdôvodné obohatenie vo výške 1.280,81 eur, do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

V ostatnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žiadna zo strán sporu n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.9.2013 žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni zo zmluvy o úvere č. 5580522 zo dňa 30.4.2008 bezdôvodné obohatenie vo výške 1.280,81 eur a zároveň, aby žalovaný zaplatil žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

2. V odôvodnení svojej žaloby uviedla, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 5580522 zo dňa 30.4.2008, na základe ktorej poskytol žalovaný spotrebiteľský úver vo výške 398,33 eur. Žalobkyňa uhradila žalovanému celkovú sumu vo výške 1.679,14 eur, žalovanému tak preplatila nad istinu sumu vo výške 1.280,81 eur. Pre porušenie ustanovení zákona bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, navyše sa žalovaný obohatil aj preto, že úverová zmluva je absolútne neplatná. Žalobkyňa ďalej poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, a to rozhodcovskú doložku, ktorá je neplatná, taktiež dojednanie, že všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, je neplatné, v tejto súvislosti poukázala aj na aktuálnu judikatúru, a to rozhodnutie NS SR č. 5MCdo 20/2009, rozhodnutie Okresného súdu Žilina 6C/253/08, ďalej sú to neprimerane vysoké úroky z omeškania vo výške 0,25% denne, dojednaný administratívny poplatok, predmetný úver je úžerný, odporuje dobrým mravom, a teda s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný. Taktiež v spotrebiteľskom úvere nie je uvedená RPMN. Pokiaľ ide o nárok na primerané finančné zadosťučinenie, toto žalobkyňa pokladá za uplatnenie legitímneho nároku v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný si uplatňoval nemorálne neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, z toho dôvodu žalobkyňa žiada primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 25.10.2013 (čl. 34-36 spisu) poukázal na existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, keď spor medzi žalobcom a žalovaným zo zmluvy o úvere je právoplatne rozsúdený, a to rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa

10.6.2009 sp.zn. SR 05883/09, pričom rozhodcovský rozsudok prisúdil žalovanému právo na plnenie v súvislosti so zmluvou o úvere, ktorá je platná.

4. V ďalšom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 25.11.2013 (čl. 80 a nasl. spisu), žalovaný opätovne poukázal na prekážku res judicata a žiadal, aby súd konanie v predmetnej veci zastavil. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/79/2011 a 7Cob/43/2010, rovnako aj na ďalšie rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorých právoplatný rozhodcovský rozsudok má účinky právoplatného súdneho rozhodnutia a vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej (res judicatae). V ďalšom poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nie je spotrebiteľom, predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalovaný vstúpil do právneho vzťahu so žalobkyňou na základe jej vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon zamestnania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Už v samotnej žiadosti o úver žalobca preukázal, že je zamestnaný, a to uvedením presných identifikačných údajov svojho zamestnávateľa, navyše dňa 3.7.2008 uzatvoril aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobca v zmluve o úvere výslovne prehlásil a svoje prehlásenie osobitne potvrdil osobitne svojím podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania. Keďže žalobca nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom, navyše vzájomný právny vzťah sporových strán je obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku dohodnutú medzi žalobcom a žalovaným, ide o nevýhradnú rozhodcovskú doložku, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa svojich práv, buď prostredníctvom rozhodcovského konania, alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. 14NcC/10/2011. Pokiaľ ide o zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ide o úrok z omeškania dojednaný v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Prípustnosť takéhoto úroku z omeškania žalovaný podporil závermi rozsudkov Najvyššieho súdu SR č. 1Obdo/34/2004, 2Obdo/26/2004, Najvyššieho súdu ČR č. 33Odo/588/2003. Napokon zmluvná pokuta (úrok z omeškania) vo výške 0,25% z istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute sledovaný, a to včasným plnením povinností. Keďže žalobca nie je spotrebiteľom, nemôže sa dovolávať spotrebiteľskej ochrany, pokiaľ napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov, musí žalobca preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru u odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov, tak ako žalovaný. Vo vzťahu k uvádzaniu RPMN, vzhľadom na absenciu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa, v tomto prípade nemožno hovoriť o spotrebiteľských zmluvách, a teda nie je daná ani povinnosť uvádzať RPMN v zmluve. Pokiaľ ide o samotný nárok žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobca tvrdenú úhradu splátok úveru v celkovej sume 1.679,14 eur ničím nepreukázal, resp. žalovanému neboli doložené doklady o úhrade spolu so žalobou. Zároveň žalovaný neuznal žalobcom vznesený nárok na finančné zadostučinenie, ani čo do dôvodu ani čo do výšky, ktorý návrh žalobca žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil.

5. Žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 22.11.2013 namietol vstup vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania a žiadal nepripustiť vedľajšie účastníctvo, alebo prerušiť konanie o námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR o návrhu podanom Okresným súdom Brezno (na vyslovenie nesúladu ust. § 93 ods. 2 OSP s článkom 19 ods. 2,3 Ústavy SR).

6. Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 5C/100/2013-134 zo dňa 6.12.2013 prerušil konanie až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR o návrhu podanom Okresným súdom Brezno, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. Rvp 8830/2013.

7. Na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne proti vyššie citovanému uzneseniu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 6Co 30/2014-164 zo dňa 30.5.2014 odvolanie odmietol, nakoľko Ústavný súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. Rvp 8830/2013 právoplatne rozhodol, a to uznesením sp.zn. Pl.ÚS 1/2014-9 zo dňa 29.1.2014, v dôsledku čoho rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

8. Pokiaľ ide o námietky žalovaného voči vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalobkyne, súd sa v ďalšom týmito námietkami nezaoberal a to vzhľadom na zmenu právnej úpravy, keď dňom

nadobudnutia účinnosti civilného sporového poriadku t.j. dňom 01.07.2016 postavenie vedľajšieho účastníka automaticky zaniklo.

9. V ďalšom žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na písomne podanej žalobe, na doplnenie ktorej uviedla, že si zobrala úver vo výške 398,- eur, ktorý sa navýšil na 1.600,- eur. 24.2.2010 vyplatila 700,- eur, aby sa ďalej nenavýšovali úroky. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 12.000,- Sk, ktorú sumu sa zaviazala dlžníčka zaplatiť veriteľovi zvýšenú o poplatok vo výške 8.700,- Sk, teda celkovo mala zaplatiť čiastku 20.700,- Sk v 9 mesačných splátkach po 2.300,- Sk počnúc dňom 1.6.2008. Zmluva bola uzavretá dňa 30.4.2008. Podľa oznámenia spoločnosti Pohotovosť o aktuálnej výške dlžnej sumy, dňa 24.2.2010 uhradila žalobkyňa istinu úveru spolu s poplatkom vo výške 687,12 eur, teda 20.700,18 eur, na základe zmluvy o úvere č. 5580522 uzatvorenej dňa 30.4.2008, aktuálna výška dlhu v tom čase predstavovala 22,59 eur.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.2.2018 (na čl. 233 a nasl. spisu) uviedol, že podľa oznámenia žalovaného aktuálna výška dlžnej sumy k 30.1.2013 predstavovala 22,59 eur, pričom poukázal na poštové ústrižky, ktoré neboli doručené žalovanému a podľa ktorých mala žalobkyňa uhrádzať dlžné sumy, pričom minimálne sumy 130,- eur dňa 23.5.2012, 100,- eur dňa 20.7.2012 a 112,40 eur dňa 31.7.2012, teda celkove sumu 342,40 eur uhradila žalobkyňa na účet inej osoby ako žalovaného, a to adresátovi Platíť sa oplatí s.r.o., teda žaloba v tejto časti nemôže byť úspešná. Platbu vo výške 700,- eur mala žalobkyňa podľa vlastných tvrdení uhradiť žalovanému dňa 24.2.2010, žalobu doručil žalobca súdu dňa 11.9.2013, teda po uplynutí viac ako troch rokov odo dňa realizácie plnenia, ako aj viac ako po dvoch rokoch, odkedy jej bolo známe, že ako spotrebiteľ uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a že poskytol žalovanému plnenie prevyšujúce istinu poskytnutého úveru. V tomto smere teda žalovaný z opatrnosti namieta premlčanie nároku vo výške 700,- eur z dôvodu uplynutia dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky týkajúcich sa plynutia subjektívnej premlčacej doby, keď o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde (rozhodnutie Okresný súd Galanta 17C/286/2014-213 zo dňa 2.4.2015). V súlade s uvedeným záverom sa vyjadril aj Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 12.3.2015 č.k. 13C/152/2012-286, Najvyšší súd ČR sp.zn. 30Cdo 3093/2012 zo dňa 28.3.2013, Najvyšší súd SR č. 7Cdo 30/2011 zo dňa 25.4.2012. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo (Najvyšší súd SR č. 3Cdo 140/2004). Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívna premlčacia doba. Podľa záveru rozsudku Okresného súdu v Martine zo dňa 17.2.2016 sp.zn. 9C/63/2014, subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť najneskôr od momentu, keď vykonal poslednú splátku na úhradu plnení zo zmlúv. Obdobný záver vyplýva i z rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.10.2016 sp.zn. 5Co 16/2016 (dňom úhrady získala žalobkyňa vedomosť o tom, že poskytnutý úver bol preplatený). Žalovaný uviedol judikatúru všeobecných súdov, ktorá nepriznáva dlžníkom zo zmluvy o úvere právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a zaoberal sa aj premlčacími dobami so zameraním sa na objektívnu 10-ročnú lehotu.

11. V súvislosti s uplatneným nárokom na primerané finančné zadosťučinenie žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania, aj keď ide o nemajetkové právo, svojou povahou je blízko právam majetkovým (rozsudok NS SR č. 5Cdo 278/2007), počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby náhrady za nemajetkovú ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Uvedená judikatúra bola akceptovaná v ostatnom období aj okresnými súdmi v spotrebiteľských veciach (rozsudok OS Martin č. 10C/3/2011). Vzhľadom na uvedené je počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby viazaný na deň uzatvorenia zmluvy o úvere, t.j. na 30.4.2008, premlčacia doba vo vzťahu k tejto zmluve na uplatnenie nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia uplynula dňom 30.4.2011, teda 2 a pol roka pred podaním žaloby na súd. Žalovaný však neuznal vznik nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie, námietku premlčania primeraného finančného zadosťučinenia vzniesol len z hľadiska hospodárnosti konania a opatrnosti.

12. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 27.2.2018 na doplnenie uviedla, že pokiaľ niektoré platby boli poukazované na účet spoločnosti Platiť sa oplatí, na platby v prospech tejto spoločnosti bola žalobkyňa vyzývaná žalovaným, vždy jej oznámili sms-správou číslo účtu, na ktoré má zaplatiť, napríklad v prípade spoločnosti Platiť sa oplatí bolo uvedené číslo účtu 20219907, avšak variabilný symbol bol rovnaký ako v prípade platieb poukazovaných na účet spoločnosti Pohotovosť, a to 5580522. Žalobkyňa mala uzatvorené zmluvy len so spoločnosťou Pohotovosť, nemala žiadne právne vzťahy z inými spoločnosťami. Samotná spoločnosť Pohotovosť v oznámení zo dňa 30.1.2013 potvrdila, že žalobkyňa uhradila čiastku 1.656,55 eur a dlžná suma ostáva len 22,59 eur.

13. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a predložených žalobkyňou, a to zmluvou o úvere uzatvorenou medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 30.4.2008, na základe ktorej žalovaný sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 12.000,- Sk a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 8.700,- Sk, teda celkovo zaplatí dlžník čiastku 20.700,- Sk. Dlžnú sumu sa zaviazal dlžník uhradiť v 9 mesačných splátkach po 2.300,- Sk počnúc dňom 1.6.2008. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 30.1.2013, žalobkyňa dňa 24.2.2010 uhradila istinu úveru spolu s poplatkom vo výške 687,12 eur (20.700,18 Sk), na základe zmluvy o úvere č. 5580522 uzatvorenej dňa 30.4.2008. Keďže však uvedenú sumu žalobkyňa nesplácala podľa dohodnutého splátkového kalendára a neuhradila ju v stanovenom čase, dostala sa do omeškania, z čoho v súlade s úverovou zmluvou vyplynuli ďalšie náklady vo výške 992,02 eur (29.885,59 Sk). Výška záväzku žalobkyne voči spoločnosti Pohotovosť s.r.o. sa tak zvýšila na celkovú sumu 1.679,14 eur (50.585,77 Sk), z ktorej ku dňu 30.1.2013 žalobkyňa uhradila celkom 1.656,55 eur (49.905,23 Sk). Aktuálna výška dlhu ku dňu 30.1.2013 predstavuje 22,59 eur (680,55 Sk). Žalobkyňa ďalej predložila originál ústrižkov poštových poukázok, a to zo dňa 24.2.2010 o poukázaní čiastky 700,- eur na účet číslo 20198990, variabilný symbol 45580522; ďalej zo dňa 23.5.2012, podľa ktorého poukázala čiastku 130,- eur na účet číslo 20219907, variabilný symbol 5580522, adresát Platiť sa oplatí s.r.o.; zo dňa 20.7.2012, podľa ktorého poukázala čiastku 100,- eur na účet číslo 20219907, variabilný symbol 5580522, názor adresáta Platiť sa oplatí s.r.o.; zo dňa 31.7.2012, podľa ktorého poukázala čiastku 112,- eur na účet číslo 20219907, variabilný symbol 5580522, adresát Platiť sa oplatí s.r.o.; dňa 21.8.2012 poukázala čiastku 112,- eur na účet číslo 20219907, variabilný symbol 5580522, adresát Platiť sa oplatí s.r.o.; rovnako aj dňa 19.9.2012 a dňa 20.10.2012, dňa 30.12.2012 poukázala čiastku 75,- eur na účet číslo 20219907 s názvom adresáta Platiť sa oplatí s.r.o. variabilný symbol 5580522, dňa 22.1.2013 čiastku 75,- eur na účet číslo 20219907 variabilný symbol 5580522 adresát Platiť sa oplatí s.r.o. a dňa 21.2.2013 čiastku 22,59 eur na účet číslo 0020198990 variabilný symbol 5580522 adresát Pohotovosť s.r.o. Podľa potvrdenia Všeobecnej úverovej banky zo dňa 21.11.2012 uvedeného dňa bola vložená čiastka 50,- eur na účet číslo 2126804353/0200, variabilný symbol 45580522.

14. Súd sa ďalej oboznámil i s dokladmi predloženými žalovaným, a to žiadosťou o úver (čl. 110 spisu), ktorou žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie úveru, s dohodou o zrážkach zo mzdy (čl. 112 spisu), ako aj s potvrdením o výške príjmov (čl. 113 spisu). Ďalej sa súd oboznámil s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05883/09 zo dňa 10.6.2009 (čl. 37-39 spisu), podľa ktorého bolo uložené žalobkyňi zaplatiť žalovanému sumu 620,75 eur spolu s 0,25 úrokom z omeškania denne zo sumy 610,80 eur od 29.11.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 177,30 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 6.7.2009.

15. V prejednávanej veci sa žalobkyňa voči žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.280,81 eur, ako aj primeraného finančného zadostučinienia vo výške 500,- eur. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa domáha v nadväznosti na tvrdenie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalovanou, z dôvodu neuvedenia nevyhnutných náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č.258/2001 z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 30.04.2008.

16. Súd sa vzhľadom na tvrdenia žalovaného, v zmysle ktorého tvrdenia sa nejedná o spotrebiteľský právny vzťah ale o obchodnoprávny vzťah, keď žalobca v zmluve o úvere prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania, súd sa zoberal existenciou právneho vzťahu medzi stranami sporu. Na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa so zmluvou o úvere č. 5580522 zo dňa 30.04.2008 ako aj oboznámením sa so žiadosťou o poskytnutie úveru a s dohodou o zrážkach zo mzdy vrátane potvrdenia o výške príjmu žalobkyne súd dospel k záveru,

že právny vzťah medzi stranami sporu je založený zmluvou č.5580522 zo dňa 30.04.2018, ktorá svojim typom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári, obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatvorení ovplyvniť. Pokiaľ ide o postavenie žalobkyne ako spotrebiteľ, súd vychádzal z toho, že samotná žalobkyňa je v predmetnej zmluve označená identifikačnými údajmi fyzickej osoby, keď je identifikovaná miestom trvalého bydliska a rodným číslom. Pri posúdení platnosti predmetného zmluvného vzťahu súd potom obsah tohto zmluvného vzťahu skúmal z hľadiska ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy sa jedná vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre zistenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľa alebo nie, nie je rozhodujúce iba formálne postavenie ale skutočný účel konania. Spotrebiteľom je predovšetkým osoba, ktorá koná mimo profesijnej či obchodnej činnosti, spotrebiteľom bude preto ten, kto koná na účely osobnej potreby v zmysle spotreby, a to najmä svojej, ale nevyhnutne sa vzťahuje aj na spotrebu iných osôb, napr. detí, manžela, rodiny (Uznesenie NS ČR 30Cdo 1022/2013). Zo žiadneho ustanovenia predloženej zmluvy o úvere, žiadosti o úver nevyplýva, že úver žalovaný poskytol žalobkyni na výkon povolania. Pokiaľ žalobkyňa v žiadosti o úver uviedla na predpísanom tlačive žalovaného, že je zamestnaná, s uvedením údajov o zamestnávateľovi a pripojením potvrdenia o výške mzdy, uvedená skutočnosť nesvedčí o tom, že predmetný úver bol poskytnutý žalobkyni na výkon povolania, prostredníctvom týchto údajov si veriteľ overoval bonitu klienta, a na zabezpečenie svojho záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.5580522 požadoval uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov medzi žalobkyňou a jej zamestnávateľom. Na základe vyššie uvedeného súd má jednoznačne za preukázané, že medzi stranami sporu ide o spotrebiteľský právny vzťah, pričom súd podrobil predmetnú zmluvu kontrole v súvislosti s náležitosťami zmlúv o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných právnu úpravou.

17. V priebehu celého konania žalovaný namietal prekážku konania, v dôsledku existencie ktorej malo byť konanie zastavené a to prekážku rozsúdenej veci (res judicata), keď vo vzťahu k nároku zo zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu už právoplatne rozhodol rozhodcovský súd. Žalovaný namietal, že spor medzi stranami sporu vyplývajúci zo zmluvy o úvere č.5580522 bol právoplatne rozsúdený, a to rozsudkom stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR05883/09 zo dňa 10.06.2009, a teda prejednaní žaloby žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia bráni prekážka právoplatne rozsúdenej veci. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky. Súd námietku žalovaného ohľadne prekážky rozsúdenej veci neuznal, a to s ohľadom na aktuálnu judikatúru, keď Ústavný súd Slovenskej republiky v Uznesení sp.zn. I. US25/2014-11 sa zaoberal aj otázkou prekážky rozsúdenej veci, kde sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu, ktorý uviedol „žalovanému treba uznať aj tvrdenie, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie. Nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke“. Súd má teda za to, že otázka prelomenia materiálnej právoplatnosti je vyriešená v rámci konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Uznesenie NSSR 3Cdo27/011 zo dňa 29.01.2015). Súd má za to, že v danom prípade nejde o prekážku res judicata, nakoľko rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka bola obsahovou súčasťou všeobecne zmluvných podmienok k zmluve o poskytnutí úveru, nebola individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, a teda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je zo zákona neplatnou zmluvnou podmienkou, rozhodnutie rozhodcovského súdu má teda nulitný právny charakter. Iba platná rozhodcovská doložka, alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. K právnenému posúdeniu rozhodcovskej doložky s obdobným obsahom než je dojednaná vo všeobecných obchodných podmienkach už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal množstvo rozhodnutí, v ktorých konštatoval, že takáto rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach, neplatná rozhodcovská doložka nemohla v danom prípade založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto ním

vydaný rozhodcovský rozsudok, nemohol založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej. (Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co 15/2016 z 20.12.2016).

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje náležitosti vyžadované ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) zákona č.258/2001 z. z., a to neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Ide o nedostatok, ktorý právna úprava sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Je nesporné, že v predmetnej zmluve o úvere chýba akýkoľvek údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom tento údaj predstavuje jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č.258/2001 z. z.. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov sa nespája neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zákon č.258/2001 z. z. poskytuje spotrebiteľovi zvýšenú ochranu v tom, že v prípade neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda žalobkyni bol nesporne poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 398,33 eur, žalovaný má nárok na vrátenie výšky poskytnutého úveru bez akýchkoľvek ďalších poplatkov. Prijatím ďalších plnení nad sumu 398,33 eur bez právneho dôvodu, vzniká na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný musí vydať podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka.

20. Z vykonaného dokazovania súd mal nepochybne za preukázané, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 398,33 eur, pričom žalovaná titulom plnenia zmluvy o úvere č. 5580522 uhradila celkove čiastku 1.656,55 eur, ako to vyplýva z potvrdenia žalovaného zo dňa 30.01.2013. Týmto oznámením samotný žalovaný potvrdil, že na základe zmluvy o úvere č.5580522 zo dňa 30.04.2008 žalobkyňa uhradila ku dňu 30.01.2013 celkove sumu 1.656,55 eur. Ku dňa 30.01.2013 nedoplatok predstavoval 22,59 eur, ktorý žalobkyňa preukázateľne uhradila na účet žalovaného dňa 21.02.2013. Celkove teda žalobkyňa plnila vo výške 1.679,15 eur.

21. Pokiaľ žalovaný spochybňoval platby poukázané žalobkyňou na účet spoločnosti Platíť sa opláť s.r.o., teda že žalobkyňa plnila inému subjektu než mala, súd už v tejto súvislosti dokazovanie nevykonal, vzhľadom k tomu, že predložením oznámením spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. zo dňa 30.01.2013 bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa uhradila sumu 1.679,14 eur.

22. V zmysle § 541 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je (okrem iného) majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Charakteristickým znakom pre plnenia bez právneho dôvodu je skutočnosť, že niekomu bolo niečo dané, touto činnosťou došlo k nadobudnutiu majetkových hodnôt, ku ktorému by však nedošlo. Žalovaný teda prijal plnenie, na ktoré nemal právny nárok.

23. V súvislosti s uplatneným nárokom žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

24. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Môže sa premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa.

Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške

(objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. (rozsudok KS Žilina 6Co/104/2016).

25. Ako už bolo vyššie konštatované, a ako sa konštatuje v odkazoch na judikatúru predloženú žalobkyňou a žalovaným, oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. S argumentáciou žalovaného, že vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatku úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov vzniká okamihom prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny, sa súd nestotožňuje. Žalobkyňa poukazovala plnenia i nad rámec istiny na základe výziev žalovaného, až do úplného zaplatenia, pričom až oznámením zo dňa 30.01.2013 nadobudla žalobkyňa vedomosť, že poskytnutý úver preplatila o čiastku 1.280,81 eur. Pokiaľ teda bola podaná žaloba na súde dňom 11.09.2013, táto bola podaná v stanovenej subjektívnej premlčacej lehote, a preto súd námietku premlčania vznesenú žalovaným neuznal za dôvodnú.

26. Z uvedených dôvodov súd potom žalobe v časti, ktorou sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.280,81 eur vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni uvedenú sumu, titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

27. V ostatnej časti, pokiaľ si uplatnila žalobkyňa nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur súd jej žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď žalobkyňa nepreukázala, na základe čoho si uplatňuje finančné zadosťučinenie práve vo výške 500,- eur, aká jej vznikla ujma, v tejto časti je jej nárok nepreukázaný a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu právo na ich náhradu nepriznal, keď strany sporu mali vo veci úspech čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.